

DOI: 10.15421/151837

УДК: 352.9

Державна політика у сфері реалізації співпраці громадянського суспільства, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування: правовий та управлінський аспекти

Турій О. В., Національна академія державного управління при Президенті України

В статті охарактеризовані основні фактори розвитку громадянського суспільства в Україні. Громадянське суспільство як незалежна та самоврядна інституція може і повинна відігравати потужну трансформуючу і захисну роль у загрозові для державності періоди. Саме завдячуючи інституціям громадянського суспільства держава має шанс врятуватися від загрози авторитаризму та розпаду завдяки розгортанню волонтерського, благодійницького та добровольчого рухів, і приклад української держави в останні роки є черговим підтвердженням цього. Взаємодія інститутів громадянського суспільства та держави повинна базуватися на партнерстві, взаємозацікавленості у досягненні цілей, пов'язаних із процесом демократизації усіх сфер державного управління і суспільного життя, соціально-економічним і духовним прогресом, всебічним забезпеченням захисту прав і свобод людини та громадянина. Саме стан розвитку відносин між місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та структурними утвореннями політичних партій, інститутами громадянського суспільства засвідчує демократичність і публічність процесів та реалістичність кроків становлення громадянського суспільства в регіонах країни. Важливою складовою цього процесу є створення дієвих механізмів координації комунікативних зусиль органів влади з громадськістю, що дасть можливість об'єднати зусилля у вирішенні спільних завдань, уникнути дублювання функцій та спростити організаційну структуру. Разом із тим у статті проаналізовані принципи взаємодії організацій громадянського суспільства з державними органами влади та їх вплив на розвиток правової держави, визначено ряд проблемних питань щодо співпраці влади та громадськості, а також запропоновано шляхи вирішення проблем у взаємодії інституцій громадянського суспільства з органами державної влади.

Ключові слова: місцеве самоврядування; народовладдя; громадянське суспільство; територіальна громада; органи місцевого самоврядування; держава; інститути громадянського суспільства; юридична відповідальність; правове регулювання

State policy in the field of civil society cooperation, executive and local government: legal and managerial aspects

Turiy O. V., National Academy of Public Administration under the President of Ukraine

The article describes the main factors of the development of civil society in Ukraine. Civil society as an independent and self-governing institution can and must play a powerful transformative and protective role in periods threatening for the state. It is thanks to civil society institutions that the state has a chance to escape from the threat of authoritarianism and disintegration through the development of volunteer, charitable and voluntary movements and the example of the Ukrainian state in recent years is another confirmation of this. Interaction of civil society and state institutions should be based on partnership, mutual interest in achieving the goals related to the process of democratization of all spheres of public administration and public life, socio-economic and spiritual progress, and comprehensive protection of the rights and freedoms of man and citizen. It is the state of development of relations between local executive authorities, local self-government bodies and structural entities of political parties, civil society institutions that demonstrates the democratic and publicity of processes and the realism of the steps of the formation of civil society in the regions of the country. An important part of this process is the creation of effective mechanisms for coordinating the communicative efforts of public authorities, which will enable united efforts in solving common problems, avoid duplication of functions, and simplify organizational structure. However, the article analyzes the principles of interaction of civil society organizations with state authorities and their influence on the development of the rule of law, identifies a number of problematic issues regarding cooperation between the authorities and the public, as well as suggests ways of solving problems in the interaction of civil society institutions with state authorities.

Keywords: local self-government; democracy; civil society; territorial community; local self-government bodies; state; civil society institutions; legal responsibility; legal regulation

Государственная политика в сфере реализации сотрудничества гражданского общества, органов исполнительной власти и местного самоуправления: правовой и управленческий аспекты

Турий О. В., Национальная академия государственного управления при Президенте Украины

В статье охарактеризованы основные факторы развития гражданского общества в Украине. Гражданское общество как независимая и самоуправляемая организация может и должна играть мощную трансформирующую и защитную роль в угрожающие государственности периоды. Именно благодаря институтам гражданского общества государство имеет шанс спастись от угрозы авторитаризма и распада благодаря разворачиванию волонтерского, благотворительного и добровольческого движения и пример украинского государства в последние годы является очередным подтверждением этого. Взаимодействие институтов гражданского общества и государства должна базироваться на партнерстве, взаимозаинтересованности в достижении целей, связанных с процессом демократизации всех сфер государственного управления и общественной жизни, социально-экономическим и духовным прогрессом, всесторонним обеспечением защиты прав и свобод человека и гражданина. Именно состояние развития отношений между местными органами исполнительной власти, органами местного самоуправления и структурными образованиями политических партий, институтами гражданского общества свидетельствует о демократичности и публичности процессов и реалистичности шагов становления гражданского общества в регионах страны. Важной составляющей этого процесса является создание действенных механизмов координации коммуникативных усилий органов власти с общественностью, что позволит объединить усилия в решении общих задач, избежать дублирования функций и упростить организационную структуру. Вместе с тем в статье проанализированы принципы взаимодействия организаций гражданского общества с государственными органами власти и их влияние на развитие правового государства, определен ряд проблемных вопросов сотрудничества власти и общественности, а также предложены пути решения проблем во взаимодействии институтов гражданского общества с органами государственной власти.

Ключевые слова: местное самоуправление; народовластие; гражданское общество; территориальная община; органы местного самоуправления; государство; институты гражданского общества; юридическая ответственность; правовое регулирование

Постановка проблеми.

Наагодження співпраці та ефективної взаємодії органів влади з інститутами громадянського суспільства на сучасному етапі набуває своєї актуальності в різних напрямках реалізації державної політики. Зміцнення позицій інститутів громадянського суспільства є важливою передумовою їх успішного внеску в реалізацію державної політики. Окреслена проблема притягує сьогодні неабияку увагу не тільки політиків, фахівців із проблем управління та представників громадських об'єднань. Її осмислення має важливе наукове значення.

Аналіз досліджень і публікацій.

Об'єктом чисельних досліджень – як вітчизняних, так і зарубіжних – стають феномени громадянського суспільства, соціальної, правової держави, діалектика їх відносин. Що стосується конкретних форм, принципів, методів взаємодії інститутів держави та громадянського суспільства, а також моделей розв'язання проблем визначених соціальних груп на основі цієї взаємодії, то означене питання заслуговує на більш детальний розгляд.

Стан та перспективи розвитку системи місцевого самоврядування в Україні плідно досліджують Б. Андресюк, В. Бабаєв, В. Барков, Ю. Битяк, А. Гошко, О. Кіндратець, І. Козюра, В. Куйбіда, Ю. Куц, В. Мамонова, О. Михайловська, Ю. Панейко, Т. Розова, В. Рубцов, А. Ткачук, Н. Федчун, В. Шаповал та ін.

Зокрема, М. Логунова, М. Пірен, В. Ребало, В. Тертичка досліджували концептуальні питання державної політики та механізми її впровадження в Україні, співпраці різних державних та недержавних інституцій в сучасних умовах.

В. Рубцов, С. Телешун досліджували питання розвитку громадянського суспільства в Україні, В. Купрій – стан та динаміку розвитку неурядових організацій України, питання організації громадянського суспільства як суб'єктів вироблення державної політики, досліджував проблематику громадських експертиз та громадського моніторингу діяльності органів влади.

Окремі аспекти співпраці органів державної влади та органів місцевого самоврядування з громадськими об'єднаннями розглядаються у

працях науковців та практиків: О. Бойко-Бойчук, В. Вакуленко, А. Карась, С. Круглик, О. Скрипнюк, Л. Усаченко, В. Федоренко, В. Цвих та ін.

Крім того, на фоні великої кількості наукових досліджень, присвячених діяльності громадських організацій, розробці й імплементації державної політики, залишається мало розкритою проблема співробітництва різних агентів її впровадження, критеріїв його ефективності. Саме недостатня наукова розробка даного питання зумовила вибір даного дослідження.

Об'єктом даного дослідження є – механізм співпраці органів влади та місцевого самоврядування з інститутами громадянського суспільства у сфері реалізації державної політики.

Мета роботи – визначити шляхи удосконалення механізму співпраці органів влади та органів місцевого самоврядування з інститутами громадянського суспільства у сфері державної політики.

Виклад основного матеріалу.

Налагодження ефективної взаємодії органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування зі структурними утвореннями політичних партій та інститутами громадянського суспільства є надзвичайно важливим для формування правової та соціальної держави. Така взаємодія повинна базуватися на партнерстві, взаємозацікавленості у досягненні цілей, пов'язаних із процесом демократизації усіх сфер державного управління і суспільного життя, соціально-економічним і духовним прогресом, всебічним забезпеченням захисту прав і свобод людини та громадянина.

В умовах плюралістичної демократії держава поступається частиною своїх повноважень в державній та управлінській сферах соціальної життєдіяльності самоорганізуючим та самоуправлінським структурам, які його утворюють.

Очевидно, що сильна держава неможлива без розвиненого громадянського суспільства, яке стає дієвим чинником державотворення за умови конструктивного та соціально відповідального діалогу з державою в межах правового поля.

Громадянське суспільство як незалежна та самоврядна інституція відіграє потужну трансформуючу і захисну роль у загрозливій для державності періоди. Саме завдячуючи інституціям громадянського суспільства держава має шанс врятуватися від загрози авторитаризму та розпаду завдяки розгортанню волонтерського, благодійницького та добровольчого рухів і приклад української держави в останні роки є черговим підтвердженням цього.

Саме стан розвитку відносин між місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та структурними утвореннями політичних партій, інститутами громадянського суспільства засвідчує демократичність і публічність процесів та реалістичність кроків становлення громадянського суспільства в регіонах країни.

На даний момент в Україні нові форми громадянської самоорганізації на крок випереджають готовність і здатність державних органів налагоджувати рівноправне партнерство з громадянським суспільством. Затверджена указом Президента Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки [2] є одним з інструментів для змін.

Через громадські інституції виявляються й узгоджуються різноманітні інтереси громадян та їх суспільних груп, на цій основі формуються позиції щодо того чи іншого питання суспільного життя і реалізується конструктивна форма взаємодії суспільства з державою. Без співставлення своїх дій з думкою і оцінкою різних інституційованих груп інтересів держава навіть у разі здійснення найбільш прогресивних реформ, як мінімум, буде наштовхуватися на пасивність або відсутність підтримки, а як максимум – на спротив і звинувачення в авторитаризмі [1, с. 105].

Регіональний рівень є надзвичайно важливим для створення сприятливих умов з метою подальшого розвитку громадянського суспільства, підвищення ефективності взаємодії міської влади з інститутами громадянського суспільства, реалізації права громадян на участь у формуванні та реалізації місцевої політики, вирішенні питань місцевого значення, сприянні громадській активності, розвитку соціального партнерства, залученні громадськості до профілактики та протидії корупції, підвищенні рівня відповідальності громадськості у впровадженні та реалізації проектів щодо розвитку конкретних населених пунктів. Саме на рівні локальної взаємодії органів влади з місцевими громадами вибудовується довіра до державних інституцій і держави вцілому.

Традиційними формами взаємодії місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування зі структурними утвореннями політичних партій та інститутами громадянського суспільства є співпраця в рамках діяльності політично-консультативної ради при голові облдержадміністрації, громадської ради при облдержадміністрації, політично-консультативних рад, громадських рад при райдержадміністраціях та

міськвиконкомах (міст обласного значення), головною метою яких є сприяння формуванню і реалізації ефективної політики з питань соціально-економічного та суспільно-політичного життя в області.

Основними завданнями співпраці інституцій громадянського суспільства та держави на місцевому рівні є:

- вироблення дієвих механізмів участі громадянської у процесах прийняття рішень органів місцевої влади;

- підвищення рівня правової культури населення;

- нетерпимості та несприйняття корупції мешканцями територіальної громади;

- усвідомлення демократичних цінностей та своєї громадянської відповідальності представниками громадянського суспільства;

- підвищення правової обізнаності посадових осіб місцевої влади стосовно забезпечення прозорості й відкритості управлінської діяльності, налагодження взаємодії з об'єднаннями громадян тощо;

- регулювання механізмів сприяння проведенню громадської експертизи діяльності органів місцевої виконавчої влади щодо електронних петицій, проведення громадських слухань, консультацій з громадськістю, проведення загальних зборів членів територіальної громади за місцем проживання.

- удосконалення процесу консультацій з громадськістю на місцевому рівні;

- стимулювання громадської активності та розвиток самоорганізації громадян з метою вирішення питань місцевого значення;

- сприяння роботі консультативно-дорадчих органів та матеріально-технічне забезпечення їх діяльності;

- адаптація та впровадження ефективних практик громадського контролю діяльності органів місцевої влади;

- фінансова підтримка соціально значущих програм і проектів інститутів громадянського суспільства на основі конкурсних механізмів;

- підвищення рівня професійної компетентності посадових осіб місцевого самоврядування з питань взаємодії та комунікації з інститутами громадянського суспільства;

- проведення конкурсу програм і проектів громадських організацій та творчих спілок;

- проведення соціологічних досліджень та вивчення громадської думки;

- забезпечення широкого інформування насе-

лення з питань розвитку громадянського суспільства та налагодження соціального партнерства.

- розвиток громадського телебачення і радіо, видання незалежного друкованого чи електронного інформаційно-аналітичного бюлетеня, впровадження механізмів моніторингу місцевих проблем та їх вирішення, моніторингу та оцінки діяльності виконавчих органів та посадових осіб міськради, відповідальності посадових і виборних осіб місцевого самоврядування за свої дії чи бездіяльність;

- проектування та реалізація ідеї бюджету участі, де певний процент річного місцевого бюджету витрачатиметься відповідно до пріоритетів громадян;

- формування платформи для громадських експертів і обміну досвідом, інформацією та навчання з локальних регіональних проблем – розбудова кадрового резерву міста;

- підтримка місцевих стартапів.

В умовах реформування державного управління в Україні одним із актуальних завдань є модернізація системи публічних комунікацій, наближення її до стандартів ЄС та передових країн світу, побудова ефективної моделі комунікативної діяльності органів державної влади в першу чергу з представниками громадського сектору.

Важливою складовою цього процесу є створення дієвих механізмів координації комунікативних зусиль органів влади з громадськістю, що дасть можливість об'єднати зусилля у вирішенні спільних завдань, уникнути дублювання функцій та спростити організаційну структуру.

Не зважаючи на зростаючу роль політичних партій у розбудові незалежної демократичної України, активізацію інститутів громадянського суспільства та структурних утворень політичних партій, позиція громадян в регіонах щодо членства в них залишається пасивною. Як наслідок, замість конструктивного діалогу представників владних структур та громадськості у вирішенні соціальних проблем домінуючою формою впливу громадян на перебіг політичного процесу залишається колективна мітинговість, що не сприяє досягненню легітимації владних ініціатив. А тому основне завдання органів влади – змінити ситуацію на краще і створити сприятливі умови для розвитку та активної діяльності структурних утворень політичних партій, інститутів громадянського суспільства, підвищення їх ролі у подоланні соціальних проблем регіону, побудові засад громадянського суспільства. Адже це величезний інтелектуальний потенціал, потужна організуюча

сила, що може і повинна вести за собою людей, постійно активізувати їх на досягнення загально-го благополуччя.

Окремі питання функціонування структурних підрозділів, що відповідають за взаємодію із громадськістю, регулюються низкою нормативно-правових актів. Зокрема, Закон України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» визначає інформаційні служби органів державної влади як структурні підрозділи, що виконують інформаційно-аналітичні функції та забезпечують зв'язки з громадськістю. В законі також міститься перелік можливих типів інформаційних служб та їх працівників (інформаційні управління, інформаційно-аналітичні підрозділи, прес-служби, прес-центри, управління і центри громадських зв'язків, прес-бюро, прес-секретарі та прес-аташе) [4].

У вітчизняному законодавстві чітко не визначені правові та організаційні засади діяльності інформаційних підрозділів, зокрема не встановлено їх завдання та функції, відсутні уніфіковані підходи до формування їх структури та визначення місця в апараті органу влади.

У зв'язку з цим необхідною умовою інституційного вдосконалення інформаційно-комунікативної діяльності органів місцевої влади може стати впровадження єдиних підходів до організаційної структури комунікативних підрозділів в органах державної влади, визначення їх цільових завдань та функцій. Правове врегулювання цього питання можливе шляхом затвердження типової структури органів місцевої влади з обов'язковою наявністю в ній окремого комунікативного підрозділу, який би проводив роботу з інституціями громадянського суспільства [6, с. 62].

З метою підвищення рівня громадянської освіти населення з питань захисту своїх прав Планом заходів з реалізації Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки було передбачено створення та розміщення міжрегіональних ресурсно-комунікаційних платформ правової допомоги у містах Дніпрі, Львові, Києві, Одесі, Харкові.

Кабінетом Міністрів України також анонсовано широку інформаційну кампанію щодо обов'язку органів місцевого самоврядування сприяти доступу громадян до безоплатної первинної правової допомоги [3].

Однією з ключових проблем залишається належне забезпечення прозорості та відкритості

для громадськості судових процесів щодо притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у порушеннях прав людини, корупційних діях, зраді національних інтересів України.

Намагаючись вплинути на кадрові призначення в місцевих органах влади, організації громадянського суспільства сьогодні періодично вдаються до суспільного розголосу у ЗМІ та соціальних мережах, що здебільшого допомагає усунути чиновника із займаної посади та призначенню на державну посаду представників громадського сектору.

Підвищенню впливу громадськості на процеси формування та реалізації державної регіональної політики, вирішенню питань місцевого значення, убезпеченню цієї політики від антикорупційного сегмента має сприяти робота громадських рад та інших консультативно-дорадчих органів при органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування. Така робота, позбавлена формалізму та заангажованості на певні політико-економічні групи, надає цим органам публічного статусу центрів акумуляції громадської активності, адвокаційної діяльності, сприяння громадським ініціативам, встановленню потужного громадського контролю за діями правлячого класу як на загальнодержавному, так і на локальному рівнях.

Водночас рівень ефективності роботи громадських рад при місцевих органах влади знижується внаслідок затягування процесу їх формування, через негативні прецеденти використання громадських рад в інтересах окремих посадових осіб та політичних сил, що суперечить їх функціональному призначенню та дискредитує такий формат взаємодії.

Поряд із традиційними формами участі (громадські ради при органах влади, громадська експертиза проєктів нормативно-правових актів, консультації з громадськістю, громадські слухання та інші форми демократії участі) новітні інформаційно-комунікативні технології, різні форми електронної участі громадськості в цих процесах надають нові можливості для розширення участі громадян у формуванні та реалізації державної, регіональної політики, вирішення питань місцевого значення [5, с. 41].

Сьогодні цілком зрозуміло, що громадянське суспільство активно сприяє процесам політичної демократизації, набуття державою ознак правової, відстоюючи матеріальну і духовну незалежність людини від держави, домагаючись правової гарантії такої незалежності, захисту приватних і суспільних інтересів людей.

Разом із тим має бути зворотний зв'язок дер-

жовних інститутів та органів місцевої влади з громадськістю, оскільки правова держава має реагувати на запити і потреби асоційованого громадянства, видавати відповідні законодавчі акти та слідкувати за їх виконанням. Іншими словами, вона повинна створити ситуацію правової захищеності громадян, сформувати сприятливе правове поле для діяльності створюваних ними громадських інститутів.

Висновки.

Отже, утвердженню конструктивної та ефективної державно-громадської взаємодії щодо вирішення нагальних проблем перешкоджає низька довіра громадян до органів державної влади, силових структур, органів судочинства та прокуратури. Попри створені нормативно-правові засади для участі громадськості у прийнятті рішень, реальна зацікавленість, готовність до співпраці є низькою як на рівні органів державної влади, так і на рівні організацій громадського сектору.

Зусилля органів державної влади охопили лише чверть завдань державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства. Незначними є результати по таких завданнях, як підтримка волонтерства, підвищення рівня громадянської та правової культури; удосконалення

умов залучення інститутів громадянського суспільства до надання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів; забезпечення належного правового регулювання для реалізації різних форм місцевої демократії; розвиток соціального діалогу. У результаті держава витрачає додаткові кошти на надто обтяжливі для неї функції і витрачає довіру населення.

Тож головними принципами державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні мають стати її ефективність та збалансованість, прозорість та врахування громадської думки та «думки лідерів» – позиції громадських, благодійних, релігійних організацій, недержавних аналітичних центрів та науково-дослідних установ. Посиленню інституційної спроможності організацій громадянського суспільства, залученню громадськості до прийняття державних рішень та вирішення питань місцевого значення, загалом розбудові громадянського суспільства в Україні сприятиме виконання щорічних планів заходів щодо реалізації Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки, затверджених розпорядженнями Кабінету Міністрів України

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ

1. Літкевич В. Політика держави щодо громадянського суспільства: необхідність переформатування / В. Літкевич // Громадянське суспільство України: сучасний стан і перспективи впровадження європейських стандартів взаємодії з державою: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (12 грудня 2013 р., м. Київ). – Київ: НІСД, 2014. – 192 с.
2. Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки (затверджено Указом Президента України від 26 лютого 2016 р. № 68/2016). – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/682016-19805>
3. Оприлюднено для коментарів проект звіту про виконання плану заходів на 2016 рік з реалізації Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні. – Режим доступу: http://civic.kmu.gov.ua/consult_mvc_kmu/news/article/show/3298
4. Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації: Закон України. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/539/97-%D0%B2%D1%80>
5. Яблонський В. М. Про стан розвитку громадянського суспільства в Україні: аналіз. Доповідь / В. М. Яблонський, О. М. Балакірева, Т. В. Бондар. – Київ: НІСД, 2017. – 56 с.
6. Самойленко С. Координація комунікативної діяльності органів виконавчої влади: стан та шляхи вдосконалення / С. Самойленко // Запровадження комунікації органів державної влади: зб. мат-лів наук.-практ. конф. – Київ: Фенікс, 2016. – 192 с.
7. Резолюція від 04.10.2010 №1755 (2010) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Функціонування демократичних інституцій в Україні». – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_a19.
8. Рекомендації Ради Європи 10.10.2007 «Рекомендація CM/Rec (2007) 14 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам (Щодо створення та діяльності неурядових організацій)». Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_937.
9. Указ Президента України «Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні» від 26 лютого 2016 року №68 // Офіційний вісник Президента України від 03.03.2016. – 2016 р. – № 7. – С. 32, Ст. 162
10. Ковальчук И. В. Проблемы и перспективы реформы децентрализации в Украине на современном этапе / И. В. Ковальчук // Modern Science Moderni věda, 2017 – С. 143-152
11. Халецький А. В. Зв'язки органів державної влади з громадськістю: інформаційна взаємодія / А. В. Халецький // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2012 р. – № 12. – С. 10-20.

REFERENCES

1. Litkevych, V. (2014). Polityka derzhavy shchodo hromadyans'koho suspil'stva: neobkhdnist' pereformatuvannya [State policy on civil society: the need for reformatting]. *Civil Society of Ukraine: Current State and Prospects for the Implementation of European Standards for Interaction with the State: Sob. materials international science-practice conf.* Kyiv: NISS [in Ukrainian].
2. *Natsional'na stratehiya spryannya rozvytku hromadyans'koho suspil'stva v Ukrayini na 2016–2020 roky (zatverdzhena Ukazom Prezydenta Ukrayiny pryynaty 26 lyutoho 2016 r. № 68/2016) [National Strategy for Promoting the Development of Civil Society in Ukraine for 2016–2020 (approved by Decree of the President of Ukraine dated February 26, 2016, № 68/2016)]*. Retrieved from: <http://www.president.gov.ua/documents/682016-19805> [in Ukrainian].
3. *Oprylyudneno dlya komentaryv proekt zvituv pro vykonannya planu zakhodiv na 2016 rik z realizatsiyi Natsional'noyi stratehiyi spryannya rozvytku hromadyans'koho suspil'stva v Ukrayini [A draft report on the implementation of the action plan for 2016 on the implementation of the National Strategy for the Advancement of Civil Society in Ukraine]*. Retrieved from: http://civic.kmu.gov.ua/consult_mvc_kmu/news/article/show/3298 [in Ukrainian].
4. *Zakon Ukrayiny Pro porядok vysvitleniya diyal'nosti orhaniv derzhavnoyi vlady ta orhaniv mistsevoho samovryaduvannya v Ukrayini zasobamy masovoyi informatsiyi [The Law of Ukraine On the Procedure for Covering the Activities of Public Authorities and Local Authorities in Ukraine by the Mass Media]*. Retrieved from: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/539/97-%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].
5. Yablons'kyy, V.M., Balakiryeva, O.M., & Bondar, T.V. et al. (2017). Pro stan rozvytku hromadyans'koho suspil'stva v Ukrayini : analit. dopovid' [On the state of development of civil society in Ukraine: analyst. Report. Kyiv: NISS [in Ukrainian].
6. Samoylenko, S. (2016). Koordinatsiya komunikativnoyi diyal'nosti orhaniv vykonavchoyi vlady: stan ta shlyakhy vdoskonalennya [Coordination of communicative activity of executive bodies: state and ways of improvement. Implementation of communication of state authorities] *Sob. Materials Science.-Practice. conf.* Kyiv: Phoenix [in Ukrainian].
7. *Rezolyutsiya vid 04.10.2010 №1755 (2010). Parlament's'koyi Asambleyi Rady Yevropy Funktsionuvannya demokratychnykh instytutiv v Ukrayini [Resolution of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe on the functioning of democratic institutions in Ukraine] №1755 (2010, October 04)*. Retrieved from: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_a19 [in Ukrainian].
8. *Rekomendatsiyi Rady Yevropy 10 zhovtnya 2007 «Rekomendatsiya CM/Rec (2007) 14 Komitetu ministriv Rady Yevropy derzhavam-chlenam (Shchodo stvorennya ta diyal'nosti neuryadovykh orhanizatsiy) [Recommendations of the Council of Europe of the Committee of Ministers of the Council of Europe to member states (On the Establishment and Activities of Non-Governmental Organizations)] №14 (2007, October 10)*. Retrieved from http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_937 [in Ukrainian].
9. Ukaz Prezydenta Ukrayiny Pro spryannya rozvytku hromadyans'koho suspil'stva v Ukrayini pryynaty 26 lyutoho 2016 roku №68 [Decree of the President of Ukraine on the promoting the development of civil society in Ukraine] №68 (2016, February 26). *Official bulletin of the President of Ukraine*, 7, 32, Art. 162 [in Ukrainian].
10. Koval'chuk, I.V. (2017). Problemy u perspektyvy reformy detsentralyzatsyy v Ukrayne na sovremennom etape [Problems and Prospects for the Reform of Decentralization in Ukraine at the Modern Stage]. *Modern Science*, 1, 143-152 [in Ukrainian].
11. Khalets'kyy, A.V. (2012). Zv'yazky orhaniv derzhavnoyi vlady z hromads'kisty: informatsiyana vzayemodiya [Communications between public authorities and the public: information interaction]. *Public Administration: Improvement and Development*, 12, 10-20 [in Ukrainian].

Турій Олег Володимирович

Аспірант

Національна академія державного управління при Президентіві України
03057, м. Київ, вул. Антона Цедіка, 20**Turii Oleg**

Post-graduate student

National Academy of Public Administration under the President of Ukraine
20, Anton Tsedik St., Kyiv, 03057, Ukraine

Email: ot1323@ukr.net

Цитування: Турій О. В. Державна політика у сфері реалізації співпраці громадянського суспільства, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування: правовий та управлінський аспекти / О. В. Турій // Аспекти публічного управління. – 2018. – Т. 6. – № 6-7. – С. 38-44.

Citation: Turii, O.V. (2018). Derzhavna polityka u sferi realizatsii spivpratsi hromadianskoho suspilstva, orhaniv vykonavchoi vlady ta mistsevoho samovriaduvannya: pravovy ta upravlinskyi aspekty [State policy in the field of civil society cooperation, executive and local government: legal and managerial aspects]. *Public administration aspects*, 6 (6-7), 38-44.